

1

Q&A's Disclaimer: Aan deze Q&A's kunnen geen rechten worden ontleend.

Regeling cofinanciering sectorplannen 2015

Let op! Nieuwe aanvullingen 16 juni 2016:

- Hoofdstuk VI vraag 19 definitie en duur omscholing
- Hoofdstuk VII vraag 18 toepassing nieuwe vorm Brug-WW
- Hoofdstuk VIII vraag 3 factsheet op maat vervallen
- Hoofdstuk X vraag 9 scholingsvouchers
- Hoofdstuk X vraag 10 premiekorting
- Hoofdstuk X vraag 11 sociaal plan
- Hoofdstuk XII vraag 4 BSN-nummers
- Hoofdstuk XII vraag 5 & 6 wijzigingsverzoeken

Inhoudsopgave

Inleiding	2
I. De looptijd	3
II. Subsidieplafond	4
III. De aanvraag	4
IV. Het samenwerkingsverband	6
V. De hoofdaanvrager	8
VI. Uitvoering van maatregelen in het sectorplan	10
VII. Brug-WW	15
VIII. Arbeidsmarktanalyse	20
IX. BBL	20
X. Eigen financiering	22
XI. Subsidieverstrekking, kosten, overhead en voorschotten	25
XII. Verantwoording en transparantie	27

Inleiding

Van 15 januari tot en met 29 mei 2015 kunnen aanvragen voor cofinanciering van sectorplannen ingediend worden, die zich specifiek richten op maatregelen die de overgang bevorderen van werk naar werk en van werkloosheid naar werk, met de mogelijkheid van Brug-WW. De nieuwe Regeling cofinanciering sectorplannen 2015 is op 2 december 2014 gepubliceerd in de Staatscourant. In deze Q&A's treft u veel gestelde vragen die wij hebben beantwoord. De antwoorden verduidelijken bepalingen in de regeling, mede in relatie tot het doel van de regeling.

Juist in deze tijd van voorzichtig herstel van de economie is het belangrijk dat de arbeidsmarkt beter gaat functioneren en kansen om mensen aan het werk te helpen niet onbenut blijven. Het kabinet en de sociale partners hebben in de afgelopen periode afspraken gemaakt om transities op de arbeidsmarkt structureel te bevorderen, onder andere met de Wet werk en zekerheid (Wwz). Met de Brug-WW in combinatie met de derde tranche sectorplannen is het mogelijk om een verdere impuls te geven aan in gang zetten van transities op de arbeidsmarkt door sociale partners, sectoren en bedrijven. Het doel van de regeling is om (intersectorale) mobiliteit vanuit werk en vanuit werkloosheid naar hetzelfde of een ander beroep te stimuleren bij een andere werkgever. De maatregelen in de sectorplannen in het derde tijdvak moeten gericht zijn op het vervullen van vacatures in kansrijke beroepen door het aan het werk helpen van mensen die eventueel met werkloosheid worden bedreigd, dan wel mensen die werkloos zijn. Het samenwerkingsverband bestaat altijd ten minste uit één werkgeversorganisatie en één werknemersorganisatie. Provincies en (centrum)gemeenten kunnen een actieve rol spelen bij regionale sectorplannen, bijvoorbeeld door het initiatief tot een plan te nemen, een financiële bijdrage te leveren aan de eigen bijdrage van het samenwerkingsverband of door garant te staan voor het subsidiebedrag. Het is de bedoeling dat het samenwerkingsverband dat het plan indient, de arbeidsmarktanalyse toespitst op kansrijke beroepen in sectoren en/of regio's waarin naar verwachting op korte en (middel)lange termijn vacatures beschikbaar zijn. Op basis hiervan treft het samenwerkingsverband een of meer maatregelen om mensen naar deze vacatures toe te leiden. De cofinanciering door SZW voor deze maatregelen bedraagt maximaal 50% van de projectkosten.

Met de Regeling cofinanciering sectorplannen 2015 wordt ook beoogd om baanwisselingen waarbij aanzienlijke omscholing nodig is voor een overstap naar een andere werkgever, al dan niet in een ander beroep, beter te ondersteunen. In deze gevallen kunnen werknemers die zich omscholen, ook gebruikmaken van de zogenoemde Brug-WW. In de Brug-WW ontvangt de werknemer een WW-uitkering over de uren dat hij scholing volgt, in combinatie met een baan bij een andere werkgever.¹ Daarnaast betaalt de werkgever salaris voor de uren waarin wordt gewerkt.

---

¹ Voor nieuwe WW-uitkeringen vanaf 1 juli 2015 wordt overigens niet gekeken naar het aantal gewerkte uren bij de nieuwe werkgever maar naar het inkomen bij de nieuwe werkgever. Deze wijziging in de WW is een onderdeel van de Wet werk en zekerheid

Overeenkomstig het doel van de regeling bevat een sectorplan een arbeidsmarktanalyse waarin inzicht wordt gegeven in de arbeidsbehoefte en in het beschikbare arbeidsaanbod waaruit blijkt welke knelpunten opgelost worden met de maatregelen in het sectorplan. Arbeidsmarktinformatie is daarbij cruciaal, zowel over de vraagkant (waar zitten de vacatures, wat zijn kansrijke beroepen) als over de aanbodkant (welke werknemers worden met werkloosheid bedreigd, welke werkzoekenden worden kansrijk door zich te laten omscholen voor een ander beroep, welke beroepen zijn voor deze mensen kansrijk). Deze arbeidsmarktinformatie is ondermeer te vinden bij het UWV. Zie daarvoor de site van het UWV www.werk.nl/werk_nl.

I. De looptijd

1. Kan de looptijd van een sectorplan worden verlengd?

Ja, dat kan. Door de regelwijziging van 8 april 2015 (Staatscourant Nr. 9270 8 april 2015) kan eenmalig de looptijd van een sectorplan met maximaal zes maanden worden verlengd (zie artikel 1.2a). Dat geldt voor alle plannen waarop subsidie is verleend vanuit de Regeling cofinanciering sectorplannen. Maatregelen kunnen voor maximaal 24 maanden worden gesubsidieerd, binnen een periode tot en met 30 maanden na datum van de subsidiebeschikking. Voor maatregelen die later dan zes maanden na de datum van de beschikking starten, zal de periode van cofinanciering dus korter zijn dan 24 maanden. Een verzoek voor verlenging kan worden gedaan vanaf het moment dat de tussentijdse voortgangsrapportage (na 1 jaar) bij het Agentschap SZW moet worden ingediend en nog voordat 24 maanden zijn verstreken. Overigens blijft de voorwaarde dat binnen zes maanden na afgifte van de subsidiebeschikking een aanvang moet zijn gemaakt met de uitvoering van (tenminste één maatregel van) het sectorplan.

2. Voor de looptijd van een sectorplan kan verlenging worden aangevraagd tot maximaal 30 maanden looptijd vanaf de start van het sectorplan. Wat betekent de verlenging van de looptijd van het sectorplan voor de controle van de accountant?

De verlenging van de looptijd van het sectorplan tot maximaal 30 maanden na de startdatum ervan geeft de aanvrager meer ruimte met betrekking tot de startdatum van iedere maatregel binnen het sectorplan. Van iedere maatregel binnen het sectorplan bedraagt de maximale looptijd 24 maanden. De accountant dient er met zijn controlewerkzaamheden op alert te zijn dat de maatregelen binnen het sectorplan op verscheidene data aan kunnen vangen doch per maatregel nooit langer mogen duren dan maximaal 24 maanden. Per maatregel dient dus gecontroleerd te worden of de kosten betrekking hebben op die maatregel en binnen de looptijd van die betreffende 24 maanden zijn gemaakt en juist zijn toegerekend en afgegrensd zodra de betreffende maatregel die 24 maanden looptijd heeft bereikt.

De enige maatregel die afwijkt van deze systematiek betreft de BBL. De BBL maatregel kan verlengd worden tot maximaal 36 maanden looptijd vanaf de datum waarom de subsidie is verleend. De individuele trajecten binnen deze maatregel bedragen echter maximaal 24 maanden per deelnemer.

II. Subsidieplafond

1. Hoeveel middelen zijn beschikbaar voor de cofinanciering van sectorplannen?

Er wordt 150 miljoen euro, exclusief de eventuele inzet van Brug-WW, beschikbaar gesteld voor de cofinanciering van sectorplannen in deze tranche. De behandeling van de aanvragen gaat op volgorde van binnenkomst, vanaf het moment dat de aanvraag door het Agentschap SZW volledig is verklaard.

2. Is er een plafond aan de aanvraag tot cofinanciering van maatregelen?

Er is geen subsidieplafond per aanvraag. De omvang van de aangevraagde cofinanciering moet wel in verhouding staan met de omvang van de sector en/of regio en de omvang van de knelpunten in de sector en/of regio, zie artikel 2.5, onderdeel i. In de subsidiebeschikking wordt het maximumbedrag bepaald dat tegemoet kan worden gezien, zie artikel 2.4, vierde lid van de Regeling cofinanciering sectorplannen.

III. De aanvraag

1. Wie kan een aanvraag indienen?

De aanvraag tot cofinanciering van maatregelen in een sectorplan wordt ingediend door een hoofdaanvrager namens een samenwerkingsverband dat ten minste bestaat uit één werkgeversorganisatie en één werknemersorganisatie (artikel 1.1). De hoofdaanvrager is bij voorkeur een werknemersorganisatie, een werkgeversorganisatie, een O&O-fonds, maar kan geen gemeente of provincie zijn. De hoofdaanvrager toont aan dat hij door de samenwerkende partijen gemachtigd is om hen in en buiten rechte te vertegenwoordigen.

2. Kunnen overheidssectoren zoals Gemeenten, Provincies, Onderwijs, Politie en Rijk een beroep doen op de Regeling?

Ja, er zijn geen sectoren uitgezonderd. Zie verder onder Samenwerkingsverband.

3. Hoe kunnen zelfstandigen zonder personeel (zzp'ers) meedoen aan de sectorplannen?

In de Regeling cofinanciering sectorplannen zijn zzp'ers afzonderlijk gedefinieerd in artikel 1.1 als personen die voor de toepassing van de Wet inkomstenbelasting 2001 ondernemer zijn en geen personeel in dienst hebben. Zzp'ers zijn zelfstandigen die in verschillende sectoren en regio's werken. Zij vallen onder de groep "overig" genoemd in artikel 3.5 om hen naar werk toe te begeleiden. Organisaties van zzp'ers kunnen met de sociale partners van hun sector afspraken maken in het kader van het sectorplan dat door partijen van de betreffende sector wordt opgesteld. Het Actieteam van de Stichting van de Arbeid kan desgewenst informeren welke sectoren bezig zijn met het opstellen van een sectorplan. Zzp'ers kunnen in beginsel geen gebruik maken van de Brug-WW, omdat zzp'ers geen WW-rechten hebben opgebouwd. 5

4. Kan een sector of regio die al een aanvraag heeft ingediend in de vorige aanvraagtijdvakken opnieuw een aanvraag indienen?

Ja, een sector of regio die een aanvraag in de vorige aanvraagtijdvakken heeft ingediend kan opnieuw een aanvraag indienen voor de Regeling 2015. Het is daarbij wel van belang dat het een aanvraag betreft op grond van de nieuwe condities van de Regeling 2015 en aanvullend is op de eerdere aanvraag om dubbelfinanciering te voorkomen.

5. Kan een sector of regio die al een aanvraag heeft ingediend in de vorige aanvraagtijdvakken met maatregelen gericht op van werk naar werk nu aanvullen met een aanvraag voor Brug-WW in het derde tijdvak?

Als u maatregelen gericht op van werk naar werk uit een eerder ingediend sectorplan wilt uitbreiden met inzet van Brug-WW, dan ligt het in de rede dat die maatregel uit het vorige sectorplan wordt ingetrokken en het daarbij behorende subsidiebedrag wordt aangepast. U kunt vervolgens een nieuw sectorplan conform de eisen van de Regeling cofinanciering 2015 indienen, waarin deze maatregel is opgenomen. In die situatie is het raadzaam om contact op te nemen met het Agentschap SZW over hoe dit verder vorm moet worden gegeven.

6. Is het mogelijk om in het derde aanvraagtijdvak meerdere keren een sectorplan in te dienen?

Nee, het is niet mogelijk dat een hoofdaanvrager vaker dan één keer per aanvraagtijdvak een aanvraag tot cofinanciering indient, namens een samenwerkingsverband, gericht op een sector, branche of regio waarvoor het desbetreffende samenwerkingsverband al eerder in hetzelfde aanvraagtijdvak een aanvraag heeft ingediend. In artikel 2.3, derde lid, is geregeld dat de subsidieaanvraag in dat geval niet in behandeling wordt genomen.

7. Wat is het minimale subsidiebedrag?

In artikel 2.3, eerste lid is aangegeven dat het aangevraagde subsidiebedrag ten minste € 125.000 (excl. overhead) bedraagt. In artikel 2.5, tweede lid is aangegeven dat de aanvraag in ieder geval geheel wordt geweigerd als het totale te verstrekken subsidiebedrag lager is dan € 125.000. Dit betekent ook dat de toegekende cofinanciering ten minste dit bedrag moet zijn. Dat wil zeggen, dat een aanvraag die na beoordeling door het Agentschap SZW op een lager bedrag dan € 125.000 uitkomt niet voor cofinanciering in aanmerking komt.

8. Welke stukken moeten bij de aanvraag worden overlegd?

In artikel 2.3, vierde lid wordt aangegeven welke stukken overlegd moeten worden. De aanvraag moet volledig zijn om in behandeling genomen te worden. Bij de aanvraag dienen de volgende stukken separaat aangeleverd te worden via het E-portaal:

1. Samenwerkingsovereenkomst ondertekend door alle partijen
2. Machtiging van de hoofdaanvrager door de partijen
3. Analyse van arbeidsmarkt met inzicht in de arbeidsbehoefte (o.a. waar zitten de vacatures, wat zijn kansrijke beroepen) en het beschikbare arbeidsaanbod (o.a. wat is de 'normale' instroom vanuit het onderwijs, welke werknemers die met werkloosheid worden bedreigd, of welke mensen zonder werk, kunnen naar de vacatures worden begeleid).
4. Plan van aanpak met maatregelen (SMART geformuleerd)
5. Beschrijving van uitvoering van het plan (organisatie en tijdpad)
6. Beschrijving van de voorwaarden bij toepassing maatregelen en handhaving daarvan

7. Onderbouwde begroting van de kosten en een financieringsplan
8. Beschrijving van financieringswijze van structurele maatregelen na de cofinanciering
9. Eventuele overeenkomst tussen werkgevers- en werknemersorganisaties met daarin opgenomen de afwijkende termijn en regels ten aanzien van de baangarantie als bedoeld in artikel 3.1

Als de aanvragen volledig zijn, worden ze op volgorde van binnenkomst in behandeling genomen.

IV. Het samenwerkingsverband

1. Wie kunnen er aan het samenwerkingsverband deelnemen?

In de Regeling cofinanciering sectorplannen 2015 is bepaald in artikel 2.1, eerste lid dat een sectorplan wordt opgesteld door een samenwerkingsverband, dat ten minste bestaat uit één werknemersorganisatie en één werkgeversorganisatie. Artikel 2.1, tweede lid biedt in afwijking daarvan de mogelijkheid dat voor de werkgeverskant meerdere bij een werkgeversorganisatie aangesloten arbeidsorganisaties in de plaats treden. Naast één werknemersorganisatie is in dat geval dus vereist dat er minstens twee arbeidsorganisaties zijn, die aangesloten zijn bij een werkgeversorganisatie. En deze werkgeversorganisatie dient:

- òf partij te zijn bij een op het moment van aanvraag geldende cao dan wel de laatst geldende cao;
- òf te zijn aangesloten bij één van de drie centrale werkgeversorganisaties (MKB Nederland, VNO-NCW of LTO, bijlage 2 van de Regeling).

2. Kunnen gemeenten en provincies ook in een samenwerkingsverband zitten?

Ja, omdat bewegingen op de arbeidsmarkt vaak een regionaal karakter hebben ligt het ook voor de hand dat naast sociale partners, (centrum)gemeenten en provincies een actieve rol kunnen vervullen in het samenwerkingverband dat een sectorplan opstelt en uitvoert. Naast het initiëren van een plan, partijen samenbrengen en deelnemen kunnen zij ook financieel een bijdrage leveren. Deze bijdrage is maximaal 50% van de eigen financiering van het samenwerkingsverband.

3. Kan een provincie of een gemeente partner zijn in het samenwerkingsverband waardoor (grotendeels) de garantstelling bij deze instantie wordt gelegd?

Gemeenten of provincies binnen het samenwerkingsverband kunnen de garantstelling voor de subsidie op zich nemen. Het is aan de gemeente of provincie zelf om te bepalen of de bijdrage in zo'n garantstelling past binnen de eigen gemeentelijke of provinciale regelgeving, c.q. het eigen beleid.

4. Kan het UWV deelnemen aan het samenwerkingsverband, en zo ja, kan het UWV zich dan garant stellen?

Indien samenwerkende werkgeversorganisaties en werknemersorganisaties in een samenwerkingsverband daarvoor kiezen, kan ook het UWV deelnemen in het samenwerkingsverband. Conform artikel 1.2., eerste lid worden de sectorplannen gefinancierd uit de eigen middelen van de bij het sectorplan betrokken werknemersorganisaties en werkgeversorganisaties, de arbeidsorganisaties, werknemers en zelfstandigen zonder personeel waarop het sectorplan betrekking heeft. UWV kan daarom in geen geval bijdragen in de financiering van een sectorplan. Daarbij geldt conform artikel 1.2., tweede lid dat als partijen in een regio daarvoor kiezen maximaal de helft van de eigen financiering door het samenwerkingsverband van een of meer provincie(s) en/of gemeente(n) mag komen, die deel uitmaken van het samenwerkingsverband.

5. Kan extra dienstverlening door UWV vanuit een sectorplan worden ingekocht en voor cofinanciering in aanmerking komen?

Kosten van reguliere wettelijke UWV-taken (Basisdienstverlening) komen niet in aanmerking voor cofinanciering van het Rijk. Als bovenop de basisdienstverlening van UWV in het kader van het sectorplan extra dienstverlening wordt verricht kunnen de kosten in aanmerking komen voor cofinanciering vanuit de sectorplannen. Hierbij zijn er twee mogelijkheden. Bij de eerste mogelijkheid gaat het om activiteiten die worden aanbesteed volgens Artikel 3.8, tweede lid. Een tweede mogelijkheid is dat UWV deelneemt in het samenwerkingsverband dat een sectorplan opstelt, waarbij sprake is van investering. Een offertetraject is dan niet nodig, het extra werk dient te worden berekend tegen kostprijs. Extra werkzaamheden die zijn aanbesteed, of investering aan UWV kunnen in de aanvraag voor cofinanciering van het sectorplan als kostenpost worden meegenomen. Het samenwerkingsverband financiert de helft van de kosten.

6. Kan een regionaal samenwerkingsverband van werkgevers (samen met één of meer werknemersorganisaties) een sectorplan indienen?

Ja, dat kan. Gelet op het karakter van de Regeling cofinanciering sectorplannen 2015 om initiatieven van werk naar werk en van werkloosheid naar werk te bevorderen en het gegeven dat bewegingen op de arbeidsmarkt veelal regionaal van aard zijn, is een regionaal samenwerkingsverband van sociale partners binnen of tussen sectoren voorstelbaar.

7. Kan de samenwerkingsovereenkomst en de machtiging van de hoofdaanvrager worden opgenomen in de vorm van een bestuursbesluit van reeds samenwerkende werkgeversorganisaties en werknemersorganisaties in een O&O-fonds?

De aanvraag tot cofinanciering van maatregelen in een sectorplan wordt ingediend door een hoofdaanvrager namens een samenwerkingsverband dat ten minste bestaat uit één werkgeversorganisatie en één werknemersorganisatie (artikel 2.1). Als de samenwerking ten behoeve van het betreffende sectorplan wordt vastgesteld bij een bestuursbesluit van

het O&O-fonds en het betreffende besluit is ondertekend door de daartoe bevoegde vertegenwoordigers van de partijen die voor het betreffende sectorplan samenwerken, kan dit als een samenwerkingsovereenkomst gelden als bedoeld in artikel 2.3, vierde lid onderdeel a, van de Regeling cofinanciering sectorplannen 2015.

8. Kan één grote onderneming een sectorplan indienen en daarin cofinanciering aanvragen voor maatregelen om mensen van werk naar werk te begeleiden?

Nee, in de Regeling cofinanciering sectorplannen 2015 is in artikel 2.1, eerste lid bepaald dat een sectorplan wordt opgesteld en uitgevoerd door een samenwerkingsverband dat ten minste bestaat uit één werknemersorganisatie en één werkgeversorganisatie. Artikel 2.1, tweede lid biedt in afwijking daarvan de mogelijkheid dat voor de werkgeverskant meerdere bij een werkgeversorganisatie aangesloten arbeidsorganisaties in de plaats treden. Een sectorplan dient betrekking te hebben op het oplossen van arbeidsmarktknelpunten in één of meerdere sectoren of branche(s) en of regio's, waar een (inter)sectorale en/of regionale arbeidsmarktanalyse aan ten grondslag ligt. Bij een samenwerkingsverband dat slechts bestaat uit één grote onderneming en één werknemersorganisatie is er in die zin geen sprake van het oplossen van arbeidsmarktknelpunten, maar van personeelsbeleid of een sociaal plan binnen de eigen onderneming.

9. Kunnen andere partijen als bemiddeling- of uitzendorganisaties, scholingsinstituten ook een sectorplan indienen of daaraan deelnemen?

Ja, bemiddeling- of uitzendorganisaties kunnen vanuit hun rol als werkgever met moeilijk vervulbare vacatures een aanvraag tot cofinanciering indienen. Daarbij moet uiteraard worden voldaan aan de eisen in de regeling dat zij dit doen in een samenwerkingsverband waarin ook een andere arbeidsorganisatie en ten minste één werknemersorganisatie zit. Voor beide arbeidsorganisaties geldt dat zij òf partij zijn bij een op het moment van aanvraag geldende cao dan wel de laatst geldende cao, òf zijn aangesloten bij één van de drie centrale werkgeversorganisaties (MKB Nederland, VNO-NCW of LTO, bijlage 2 van de Regeling). Daarnaast kan een bemiddeling- of uitzendorganisatie ook betrokken zijn als de hoofdaanvrager de uitvoering van (een) maatregel(en) uit het plan aan deze organisatie heeft uitbesteed. In dat geval zijn de reguliere vereisten ten aanzien van aanbesteding en marktconformiteit van toepassing.

V. De hoofdaanvrager

1. Onze sector of branche heeft geen O&O fonds, maar een A&O fonds. Mag dat ook als hoofdaanvrager?

De Regeling geeft aan dat een O&O-fonds bij de aanvraag en verdere uitvoering van het sectorplan op kan treden als hoofdaanvrager. Onder een O&O fonds wordt verstaan een Opleidings- en Ontwikkelingsfonds, opgericht bij een bij de minister aangemelde collectieve arbeidsovereenkomst. Het kan daarbij ook gaan om fondsen met een andere naam, zoals Arbeidsmarkt- en Opleidingsfonds (A&O-fonds), die eveneens tot doel hebben het functioneren van de sectorale arbeidsmarkt te verbeteren. Zolang deze wel zijn opgericht bij een aangemelde cao. Uitzondering op deze laatste verplichting zijn de O&O-fondsen bij de overheid, die gebaseerd zijn op door sociale partners overeengekomen arbeids-voorwaardenregelingen. Deze kunnen dus ook hoofdaanvrager zijn.

2. Wat wordt verstaan onder het eigen vermogen van de hoofdaanvrager?

Het eigen vermogen van de hoofdaanvrager dient ten minste 80% van het aangevraagde subsidiebedrag te zijn (artikel 2.2, vijfde lid). Het eigen vermogen is gelijk aan de totale

bezittingen (activa) minus de totale schulden (zowel kortlopend als langlopend vreemd vermogen, onder meer leningen, hypotheek, uitstaande rekeningen). Het eigen vermogen kan zowel liquide middelen als ook gebouwen, machines, etc. omvatten.

3. Wat wordt verstaan onder eventuele garantstelling door partijen in het samenwerkingsverband als de hoofdaanvrager niet over een eigen vermogen beschikt van 80%?

Indien de hoofdaanvrager niet over eigen vermogen van 80%, zoals bedoeld in art. 2.2, vijfde lid beschikt, stelt of stellen één of meerdere partijen uit het samenwerkingsverband zich garant voor ten minste dit bedrag. De garantstelling dient juridisch sluitend te zijn. Het is verder aan partijen in het samenwerkingsverband hoe zij vorm willen geven aan de garantstelling.

4. Hoe kan een O&O-fonds aan de eis van 80% eigen vermogen voldoen als het fonds volgens SZW geen eigen vermogen mag hebben?

Algemeen verbindend verklaarde O&O fondsen mogen een eigen vermogen aanhouden als dit (in het jaarverslag) gemotiveerd is vanuit de taken van het O&O fonds. Mocht het O&O fonds over onvoldoende eigen vermogen beschikken, dan kan of kunnen één of meerdere partijen in het samenwerkingsverband hiervoor garant staan.

5. Wat wordt verstaan onder garantstelling, kan dit een bankgarantie zijn?

Het is aan partijen in de samenwerkingsovereenkomst hoe zij vorm willen geven aan de garantstelling. Een bankgarantie geeft voldoende zekerheid als garantstelling.

6. Kan een O&O-fonds of een andere partij zich garant stellen namens de hoofdaanvrager als het fonds of de andere partij zelf niet deel neemt aan het samenwerkingsverband voor het sectorplan?

Nee, een partij kan alleen garant staan als zij ook deelneemt aan het samenwerkingsverband. De aanvraag tot cofinanciering van maatregelen in een sectorplan wordt ingediend door een hoofdaanvrager namens een samenwerkingsverband. Alle samenwerkende partijen ondertekenen een samenwerkingsovereenkomst als bedoeld in artikel 2.3, vierde lid onderdeel a van de Regeling cofinanciering sectorplannen 2015. De hoofdaanvrager toont met een schriftelijke machtiging als bedoeld in artikel 2.3, vierde lid onderdeel b aan dat hij door al deze samenwerkende partijen gemachtigd is om hen in en buiten rechte te vertegenwoordigen. Ook de eventuele garantstelling voor ten minste 80% van het aan te vragen subsidiebedrag dient schriftelijk te zijn verklaard. Het is aan de partijen in het samenwerkingsverband hoe zij vorm willen geven aan de garantstelling.

7. Kan een provincie of een gemeente, hoofdaanvrager zijn?

Nee, het is niet mogelijk een provincie of (centrum)gemeente als hoofdaanvrager aan te wijzen. Dat heeft te maken met de bepalingen van de Financiële Verhoudingswet (Fvw) waaraan provincies en gemeenten moeten voldoen (zie verder toelichting op artikel 2.2 van de Regeling). Zij kunnen wel vanuit hun regierol op de regionale arbeidsmarkt een financiële bijdrage leveren aan de maatregelen om van werk naar werk en van werkloosheid naar werk op de regionale arbeidsmarkt te bevorderen. De bijdrage van één of meerdere gemeenten en/of één of meerdere provincies aan de maatregelen in één sectorplan is beperkt tot maximaal de helft van de eigen financiering van het samenwerkingsverband. De sectorplannen komen voort uit de afspraken die zijn gemaakt in het Sociaal Akkoord. In het Sociaal Akkoord is afgesproken dat sociale partners een significante rol hebben bij het tot stand komen van een sectorplan en de uitvoering

daarvan. Zo is ook afgesproken dat 50 % van de financiering van werkgevers- en werknemersorganisaties komt om ook in financiële zin een significante rol te hebben bij een sectorplan. Dat er nu ruimte is voor een bijdrage van gemeenten of provincies is om ook een meer significante rol voor hen te realiseren en de inzet van het totale samenwerkingsverband te versterken.

8. Mag een organisatie die opereert op grond van de wet gemeenschappelijke regelingen hoofdaanvrager zijn van een sectorplan?

Nee, dat is niet mogelijk. Wanneer de hoofdaanvrager handelt op grond van de Wet Gemeenschappelijke regelingen (WGR), wordt de subsidie aan de hoofdaanvrager gezien als een specifieke uitkering aan een gemeente met alle vereisten van dien. Op grond van de Financiële-verhoudingswet wordt de WGR feitelijk gelijkgesteld aan een gemeente. Gemeenten zijn uitgesloten als hoofdaanvrager omdat elke uitkering die naar een gemeente (of provincie) gaat, beschouwd wordt als een zogeheten specifieke uitkering. Dat zou er voor zorgen dat tussen gemeenten, provincies en andere organisaties die als hoofdaanvrager optreden, ongewenste verschillen in verantwoording van de subsidie optreden. Gemeenten en provincies zouden als hoofdaanvrager namens het samenwerkingsverband de subsidie vanwege de verplichtingen uit de Financiële verhoudingswet, op 15 juli na het jaar waarin het sectorplan eindigt, via de SiSa systematiek moeten verantwoorden, terwijl andere hoofdaanvragers de subsidie direct na afloop van het project verantwoorden en waarbij de subsidie wordt vastgesteld op basis van de gerealiseerde prestaties. Daarnaast zou er dan een verschil in controle-intensiteit zijn.

Omdat door de bepalingen in artikel 34a van de Financiële-verhoudingswet de WGR gelijk staat aan de gemeente is het hoofdaanvragerschap door een WGR eveneens niet mogelijk.

VI. Uitvoering van maatregelen in het sectorplan

1 Wat wordt verstaan onder “de voorwaarden waaronder de subsidie wordt uitgevoerd”?

Het samenwerkingsverband moet zelf de kaders voor de maatregelen vastleggen. Dus partijen moeten zelf aangeven onder welke voorwaarden zij de middelen aanwenden. In artikel 2.3 , vierde lid onderdeel f, is dan ook verplicht gesteld bij de aanvraag een beschrijving te geven van de voorwaarden waaronder de respectievelijke maatregelen worden uitgevoerd. Bij deze voorwaarden moet eveneens worden aangegeven hoe de naleving door het samenwerkingsverband gehandhaafd zal worden. Bijvoorbeeld dat het samenwerkingsverband afsprekt dat de maatregel bedoeld is voor personen jonger dan 27, of dat de maatregel alleen van toepassing is op bepaalde kansrijke beroepen.

2. Wat als blijkt dat niet alle voorgenomen maatregelen conform het projectplan uitgevoerd (kunnen) worden? En als minder dan 60% van de subsidiabele kosten dreigt te worden gerealiseerd, kan dan tussentijds een gewijzigd projectplan en begroting worden ingediend?

De hoofdaanvrager is verplicht omstandigheden te melden die van invloed zijn op de hoogte van de subsidie. Wanneer hier niet aan voldaan is, kan een bestuurlijke boete worden opgelegd (zie Toelichting, Algemeen deel, van de Regeling).

De subsidie kan op grond van artikel 4.1, tweede lid op nihil worden gesteld als minder dan 60% van de subsidiabele kosten is gerealiseerd. Dit is een uiterste maatregel. Daarom is het ook belangrijk dat partijen in het samenwerkingsverband vooraf bij het opstellen van een sectorplan een goede analyse maken en met realistische (haalbare) maatregelen komen die de gesignaleerde knelpunten moeten oplossen.

Indien bij de uitvoering van een sectorplan waarvoor een beschikking is gegeven, toch blijkt dat de realisatie achter loopt, is de hoofdaanvrager verplicht dit onverwijld te melden bij het Agentschap SZW. Het Agentschap SZW zal dan beoordelen of de redenen voor onderrealisatie aanleiding geven om op grond van artikel 4.1, derde lid de beschikking te herzien. De hoogte van eventuele voorschotten wordt dan ook opnieuw vastgesteld en in de beschikking opgenomen. Op die manier kan voorkomen worden dat de beschikbare middelen onvoldoende worden benut en kunnen andere goede initiatieven (alsnog) worden gehonoreerd. Dat kan leiden tot een gewijzigde beschikking tot subsidieverlening. Overigens, wanneer binnen 6 maanden geen aanvang is gemaakt met de uitvoering van de maatregelen in het sectorplan, wordt de subsidieverlening volledig ingetrokken, zie artikel 4.2, eerste lid, onderdeel c.

3. Welke maatregelen kunnen voor cofinanciering in het derde aanvraag-tijdvak in aanmerking komen?

Het derde aanvraagtijdvak van de sectorplannen is opengesteld voor initiatieven die van werk naar werk en van werkloosheid naar werk bevorderen en verschilt daarin van de sectorplannen in de eerste twee aanvraagtijdvakken. In onderhavige regeling is daartoe een viertal maatregelen benoemd, te weten A) van werk naar een ander beroep bij een andere werkgever, B) van werk naar hetzelfde beroep bij een ander werkgever, C) van WW naar een ander of hetzelfde beroep bij een andere werkgever en D) van overig naar een ander of hetzelfde beroep. De overige thema's uit de eerste en tweede tijdvakken zijn daarmee vervallen voor dit tijdvak.

In dit tijdvak gaat het specifiek om activiteiten gericht op kansrijke beroepen in sectoren en regio's waar juist banen ontstaan of moeilijk vervulbare vacatures zijn. Welke beroepen dit betreft en welke scholing daarvoor noodzakelijk is, moet blijken uit de aanvraag van het sectorplan. Daarom is net als bij de vorige tijdvakken vereist dat een sectorplan een arbeidsmarktanalyse bevat waaruit blijkt in welke sector of beroep vacatures zijn waarnaar (met ontslag bedreigde) werknemers en werkzoekenden, waaronder niet-werkenden en uitkeringsgerechtigden kunnen worden begeleid. Het gaat altijd om een baan bij een andere werkgever, wanneer het werknemers, respectievelijk WW-gerechtigden betreft.

4. Waarom dienen de maatregelen in het sectorplan open te staan voor alle relevante ondernemingen?

Dit heeft te maken met het voorkomen van ongeoorloofde staatssteun. Alle ondernemingen binnen de betreffende regio(s) en sector(en) waar de maatregel betrekking op heeft, moeten in aanmerking komen voor subsidie. De Regeling 2015 heeft dus een generiek karakter (artikel 2.5, eerste lid, onderdeel n). Het onderscheid tussen hoofdstuk 3 en 4 uit de Regeling cofinanciering sectorplannen is komen te vervallen in de regeling van 2015.

5. Aan welke voorwaarden wat betreft marktconformiteit moeten de maatregelen voldoen en op welke wijze moet de marktconformiteit van de kosten worden aangetoond?

Onredelijke kosten komen niet in aanmerking voor cofinanciering. Dit houdt in dat de kosten in verhouding moeten staan tot de prestaties en dus marktconform moeten zijn. In artikel 3 van de regeling staat aangegeven hoe aan deze eisen kan worden voldaan. Artikel 3.8, tweede lid 2 onder a is bedoeld voor met name publieke diensten die zich aan de aanbestedingswet moeten houden. Voor deze partijen wordt dus door de accountant gecontroleerd of er een transparante aanbestedingsprocedure, zoals bedoeld in de aanbestedingswet, is gevolgd. Artikel 3.8, tweede lid onder b is bedoeld voor met name private partijen. Private partijen hoeven de aanbestedingswet niet te volgen. Om toch de marktconformiteit te kunnen waarborgen geldt hier dat voor de kosten per activiteit die meer bedragen dan € 50.000 er minimaal drie offertes moeten worden opgevraagd.

6. Hoe dient een marktconforme prijs te worden bepaald voor activiteiten van de maatregelen?

In het geval diensten of goederen worden ingekocht voor het uitvoeren van de activiteiten van de maatregelen, dient er een marktconforme prijs tot stand te komen om oneerlijke concurrentie te voorkomen. Zie daarvoor de Leidraad op de website van het Agentschap SZW. Deze kunt u als richtlijn nemen als het gaat om het proces om tot een marktconforme prijs te komen.

7. Waarom dient er sprake te zijn van een overgang naar een andere werkgever bij van werk naar werk, resp. van werkloosheid naar werk?

Het vergoeden van de kosten van scholing en de begeleiding van werknemers al dan niet naar een ander beroep, behoren tot de reguliere verantwoordelijkheid van de werkgever en kunnen dus ook niet voor cofinanciering in aanmerking komen. Het begeleiden naar werk bij een andere werkgever behoort daar niet toe. Daarom zijn maatregelen waarbij werknemers of WW-gerechtigden worden begeleid en/of geschoold naar werk bij een andere werkgever op grond van artikel 3.2, 3.3 en 3.4 wel subsidiabel. Voor de categorie overig (artikel 3.5), waaronder bijvoorbeeld zzp'ers, geldt deze bepaling niet omdat zij starten vanuit een situatie waar geen sprake is van een relatie met een werkgever.

8. Is cofinanciering mogelijk bij plaatsing in een ander beroep bij een andere divisie van een holding?

Nee, in die situatie is er geen sprake van een andere werkgever (zie hierboven).

9. Kan er ook sprake zijn van plaatsing in een beroep bij een werkgever in het buitenland?

Ja, dat kan. In het kader van de Regeling 2015 kunnen in sectorplannen ook afspraken worden gemaakt over grensoverschrijdende arbeid. Cofinanciering van maatregelen die gericht zijn om mensen te begeleiden en om te scholen voor werk over de grens is mogelijk, uiteraard als voldaan wordt aan de voorwaarden voor sectorplannen. Ook kan daarbij een beroep worden gedaan op de Brug-WW, als aan de voorwaarden van de WW is voldaan.

10. Welke activiteiten onder de vier maatregelen kunnen voor cofinanciering in aanmerking komen?

In artikel 3.2 t/m 3.5 zijn de activiteiten die voor cofinanciering in aanmerking komen beschreven:

- Begeleiding en bemiddeling richting een nieuwe baan in een ander of hetzelfde beroep bij een andere werkgever door bijv. inzet vacaturecafés, sollicitatietraining, loopbaanadviestrajecten, coaching, etc.
- Opzetten, onderhouden en uitbreiden van een infrastructuur voor van werk naar werktrajecten (bijv. mobiliteitsbank) bij de maatregelen van werk naar een ander beroep (artikel 3.2) en van werk naar hetzelfde beroep (artikel 3.3). Bij maatregelen vanuit WW naar een ander of hetzelfde beroep (artikel 3.4), resp. van overig naar een ander of hetzelfde beroep (artikel 3.5) is er al een infrastructuur bij UWV of gemeenten op grond van de Participatiewet;
- In kaart brengen van de competenties van de betrokken werknemer, uitkeringsgerechtigde of persoon (bijv. een zzp'er) door bijvoorbeeld een ervaringscertificaat, ervaringsprofiel of een competentiescan;
- Om- of bijscholing, waarbij het gaat om een algemene opleiding.

Wanneer sprake is van werk naar een ander beroep kan alleen voor omscholing cofinanciering worden gegeven. Bij trajecten van werk naar hetzelfde beroep daarentegen alleen de kosten voor bijscholing.

In artikel 3.6 zijn van opleidingen als subsidiabele kosten genoemd de loonkosten van opleider en loonkosten (verletkosten) van betrokken werknemer; verplaatsing- en verblijfskosten; opleidingsbenodigdheden en advisering van opleidingstrajecten.

11. Wat is een algemene opleiding?

Een algemene opleiding is in art. 1.1. gedefinieerd als een interne of externe opleiding, niet zijnde een bedrijfsspecifieke training, met als oogmerk vakspecifieke beroepsvaardigheden aan te leren en die leidt tot een erkend diploma of certificaat. Op grond van artikel 1.1. (definitie omscholing) mag de duur van de algemene opleiding bij omscholing naar een ander beroep maximaal één jaar of bij een beroepsbegeleidende leerweg (BBL) maximaal twee jaar zijn.

12. Wat wordt onder omscholing, respectievelijk bijscholing verstaan?

Het moet in beide gevallen gaan om een algemene opleiding (zie vraag hierboven). Het hoofdzakelijke verschil is gelegen in de noodzakelijkheid van de opleiding om in een ander beroep te kunnen functioneren. Om vanuit het ene naar een ander beroep te gaan, kan het nodig zijn dat de werknemer competenties moet ontwikkelen, die niet zijn ontwikkeld in het eigen beroep, in dit geval is er sprake van *omscholing*.

Wanneer de werknemer binnen zijn eigen beroep werkzaam blijft, kan het zijn dat competenties en kennis moeten worden geactualiseerd. Dan is er sprake van *bijscholing*. Bijscholing wordt als noodzakelijke scholing in de zin van de Brug-WW beschouwd als het gaat om een WW-gerechtigde die bijscholing nodig heeft om zijn eigen beroep uit te oefenen.

13. Wat betekent een "ander beroep"?

In de Standaard Beroepenclassificatie 2010 van het Centraal Bureau voor de Statistiek is een lijst opgenomen met beroepen. In afwijking hiervan kan het ook gaan om een specifiek door de sector erkend beroep. In dat geval zal in het sectorplan worden opgenomen om welk beroep het gaat en welke werkzaamheden daaronder vallen. Er wordt gesproken van een 'ander beroep' wanneer de werknemer of de uitkeringsgerechtigde andere werkzaamheden gaat verrichten bij een andere werkgever. Voor de WW-gerechtigde houdt dit in dat het gaat om een andere werkgever dan de werkgever waar de WW-gerechtigde werkzaam was op het moment dat de werkloosheid is ontstaan.

14. Welke activiteiten komen niet voor cofinanciering in aanmerking?

De volgende maatregelen en activiteiten zijn niet bedoeld om met de Regeling cofinanciering sectorplannen 2015 (mede) te financieren:

Bestaande/reguliere maatregelen en activiteiten

Maatregelen en activiteiten die de sector regulier op het gebied van scholing uitvoert dan wel ook zonder financiële ondersteuning gaat uitvoeren, komen niet in aanmerking voor cofinanciering. Op basis van de nieuwe regeling beogen de sectorplannen een impuls te geven om mensen van werk naar werk, of van werkloosheid naar werk te begeleiden bovenop de bestaande en reguliere maatregelen en activiteiten van de sector. Maatregelen dienen dus aanvullend te zijn om voor cofinanciering in aanmerking te kunnen komen.

Eigen verantwoordelijkheid sectoren wettelijke (zorg)plicht werkgever

Maatregelen en activiteiten voor scholing die de eigen verantwoordelijkheid van de sector en wettelijke (zorg)plicht van de werkgever raken, zoals gedefinieerd in het BW 7:6.1.1 (goed werkgeverschap) en 7:6.5.8 (wettelijke zorgplicht werkgever), komen niet in aanmerking voor cofinanciering.

Kosten van wettelijke taken

Kosten van wettelijke taken die tot de reguliere werkzaamheden van onderwijsinstellingen, UWV en overheden behoren, komen niet in aanmerking voor cofinanciering. De Regeling cofinanciering sectorplannen 2015 sluit dubbelfinanciering uit. Zie verder ook vraag over samenloop met de Participatiewet.

Scholing bij privaat opleidingsinstituut indien publiek bekostigd onderwijs beschikbaar

Een opleiding verzorgd door een privaat opleidingsinstituut komt niet in aanmerking voor cofinanciering indien die opleiding ook door het reguliere, publiek bekostigde onderwijs wordt aangeboden. Bijzondere of maatwerkopleidingen van private opleidingsinstellingen, die het publiek bekostigd onderwijs (ROC) niet aanbiedt, kunnen wel voor cofinanciering in aanmerking komen. Daarbij dient conform artikel 3.8, tweede lid een transparante aanbestedingsprocedure plaats te vinden of ten minste drie offertes aangevraagd te worden voor zover deze kosten meer bedragen dan € 50.000.

15. Is het opzetten van een –blijvende- infrastructuur ook subsidiabel?

Ja, mits de infrastructuur nodig is voor de uitvoering van de in het sectorplan opgenomen maatregelen genoemd in de artikelen 3.2 en 3.3. Zie antwoord op vraag 10 in deze paragraaf.

16. Hoe verhoudt de cofinanciering van de loonkosten van kwetsbare werknemers zich tot de premiekorting voor jongeren en voor ouderen?

Indien een jongere van 18 tot en met 26 jaar voor minimaal een half jaar en voor minimaal 32 uur per week in dienst wordt genomen, kan een werkgever via de Belastingdienst een premiekorting krijgen (tot uiterlijk 31-12-2017). Ook voor het in dienst nemen van een uitkeringsgerechtigde vanaf 50 jaar - per 1-1-2015 vanaf 56 jaar kan een werkgever een premiekorting (mobiliteitsbonus) krijgen. In die situaties geldt geen verplicht minimum aantal uur per werkweek. Indien de werkgever voor het in dienst nemen van een jongere of oudere werknemer de premiekorting ontvangt, is cofinanciering van de loonkosten op grond van artikel 4.4, eerste lid voor dezelfde werknemer niet mogelijk. De Regeling cofinanciering sectorplannen sluit dubbelfinanciering uit.

17. Kunnen in sectorplannen maatregelen worden opgenomen voor werknemers met een betaalde betrekking van gemiddeld minder dan 20 uur per week?

Met de maatregelen uit de Regeling cofinanciering sectorplannen 2015 wordt beoogd zoveel mogelijk werkloosheid te voorkomen en mensen die hun baan dreigen kwijt te raken via (inter)sectorale mobiliteit en scholing aan de slag te houden. Per sector zal door de sociale partners vastgesteld moeten worden wat de arbeidsmarktknelpunten zijn en hoe de betreffende sector deze kan ondervangen op korte en op langere termijn. Aan de arbeidsduur worden bij maatregelen in een sectorplan geen voorwaarden verbonden. De regeling sluit maatregelen voor mensen met een deeltijdbaan van minder dan 20 uur niet uit. De keuze van maatregelen hangt af van de specifieke knelpunten in de sector.

18. Wanneer kunnen verletkosten bij scholing voor cofinanciering in aanmerking komen?

Dat hangt af van de situatie. Verletkosten voor scholing kunnen alleen in aanmerking komen voor cofinanciering bij de oude werkgever, als ter voorbereiding voor de nieuwe baan bij een andere werkgever de werknemer daarvoor al scholing volgt. In die situatie kan de oude werkgever cofinanciering ontvangen tot een maximum van 50% van de scholingskosten, waaronder verletkosten voor de uren waarin betrokkene niet werkt en scholing volgt.

In het geval dat betrokkene niet meer werkzaam is bij de oude werkgever, kan voor de uren dat hij niet werkt de Brug-WW worden ingezet. De andere werkgever ontvangt dan geen cofinanciering van verletkosten. Afhankelijk van de afspraken over de financiering van de overige scholingskosten zal cofinanciering plaats kunnen vinden bij de oude of nieuwe werkgever.

19. Kan in het kader van de Regeling cofinanciering sectorplannen 2015 een opleiding met als doel iemand om te scholen met een duur van langer dan 1 jaar, of bij een BBL traject met duur van meer dan 2 jaren worden meegenomen voor cofinanciering?

In de regeling wordt in artikel 1.1 bij de begripsbepalingen 'omscholing' verwoord als een 'algemene opleiding' (zie daarvan ook de definitie) die benodigd is om de werknemer, de zelfstandige zonder personeel of de WW gerechtigde in staat te stellen om een ander beroep uit te oefenen en de opleiding daartoe een adequaat middel is.

De voor een individu benodigde omscholing, om hem of haar adequaat te kunnen plaatsen op een beschikbare vacature in een ander beroep bij een nieuwe werkgever, wordt gesubsidieerd voor maximaal één jaar, en bij een beroepsbegeleidende leerweg maximaal twee jaar. Achterliggende uitgangspunt is dat wanneer een werkzoekende van werk naar werk, of van werkloosheid naar werk wordt begeleid en daarbij een omscholing noodzakelijk is, dit beperkt dient te zijn in de tijd.

VII. Brug-WW

1. Wat is de Brug-WW?

Het nieuwe instrument Brug-WW biedt extra ondersteuning om transitie met substantiële omscholing mogelijk te maken in het kader van het sectorplan. De Brug-WW verruimt de mogelijkheid om noodzakelijke scholing te volgen met behoud van een uitkering op grond van de WW. Er moet sprake zijn van omscholing naar een ander beroep of noodzakelijke bijscholing om weer aan de slag te kunnen in het eigen beroep.

Er moet voorts vaststaan dat betrokkene recht heeft op een WW-uitkering op grond van de in artikel 16 van de WW genoemde voorwaarden. De scholing heeft een maximale duur van één jaar, bij BBL-trajecten kan dit maximaal twee jaar zijn en moet leiden tot een erkend diploma of certificaat en er is een baangarantie afgegeven door de werkgever of de sector.

2. Moet bij aanvang van een traject naar een nieuwe baan de nieuwe werkgever al bekend zijn?

Het heeft de voorkeur dat de nieuwe werkgever bij aanvang van een scholingstraject bekend is. Het doel van deze Regeling is immers om mensen zo snel mogelijk te begeleiden naar banen in kansrijke sectoren. In de sectorplannen worden daartoe maatregelen getroffen, waarbij ook helder wordt waar de nieuwe werkgelegenheid te vinden is. Bij de maatregelen genoemd in de artikelen 3.2 (van werk naar een ander beroep) en 3.4 (vanuit de WW naar een ander of hetzelfde beroep) waar sprake is van baangarantie, is baangarantie na afloop van het traject strikt noodzakelijk. Veelal zal bekend zijn bij welke werkgever de nieuwe baan zal zijn, tenzij sociale partners hierover andere afspraken hebben gemaakt waarbij de baangarantie wordt afgegeven door de sector.

3. Wat is een baangarantie en wanneer is die van toepassing?

Er is een baangarantie van ten minste één jaar vereist bij de maatregelen genoemd in de artikelen 3.2 (van werk naar een ander beroep) en 3.4 (van WW naar een ander of hetzelfde beroep). Bij deze maatregelen wordt immers een substantiële inspanning door betrokkene verricht om de vacature voor het kansrijke beroep te vervullen. Het is in dat geval dan ook logisch om te eisen dat na die inspanning een baan wordt aangeboden door de nieuwe werkgever. Deze bepaling is ook opgenomen om betrokkene in de gelegenheid te stellen de verbruikte WW-rechten te herstellen. Als betrokkene na afloop van een (scholings)traject weer terug zou vallen in de WW, omdat er geen baan voor hem is, zou deze uitkering korter zijn dan voorheen omdat voor dat deel dat hij scholing heeft gevolgd de WW-rechten zijn afgebouwd. Voor de betrokken werknemer is dit geen aantrekkelijk perspectief en het zou ook de beoogde doelstelling van de Regeling om mensen zo snel mogelijk naar werk te begeleiden kunnen hinderen. Om deze ongewenste situatie te voorkomen is afgesproken dat bij de maatregelen genoemd in artikel 3.2 en 3.4 altijd een baangarantie wordt geboden.

4. Wanneer gaat de baangarantie in en om hoeveel uur gaat het?

De baangarantie gaat in vanaf het moment dat de scholing is afgerond. Ze heeft per week een minimale omvang van het gemiddelde aantal gewerkte uren plus het aantal uren dat voor afronding van de scholing aan die scholing is besteed. Ter illustratie: de werknemer heeft gedurende één jaar 24 uur per week gewerkt en 16 uur per week scholing gevolgd, dan heeft de baangarantie een omvang van 40 uur. Het kan zowel gaan om een arbeidsovereenkomst als een aanstelling in openbare dienst.

5. Wanneer kan worden afgeweken van de baangarantie?

Sociale partners uit het samenwerkverband kunnen gezamenlijk afwijken van de duur van de baangarantie en afwijkende regels stellen over de baangarantie, waarbij ook kan worden bepaald dat de sector of de arbeidsmarktregio, in plaats van de werkgever, de baangarantie verstrekt. In dat geval dient bij de aanvraag van het sectorplan een overeenkomst van de sociale partners te worden gevoegd. In die overeenkomst worden de afwijkende regels over de baangarantie met betrekking tot de termijn (meer of minder dan één jaar) en vormgeving (de sector of arbeidsmarktregio in plaats van de individuele werkgever geeft de garantie af) vastgelegd.

6. Is de Brug-WW alleen van toepassing op personen die al een WW-uitkering ontvangen?

Nee, de Brug-WW kan ook voor een (met ontslag bedreigde) werknemer worden ingezet als daarover afspraken zijn gemaakt in het sectorplan. Dan kan de werknemer vanaf het moment dat hij bij zijn huidige werkgever niet meer werkzaam en ontslagen is een Brug-WW ontvangen voor de uren waarin hij scholing volgt die noodzakelijk is voor de nieuwe baan bij een andere werkgever.

7. Kunnen personen werkzaam in de publieke sector die eigenrisicodragers WW zijn, bijvoorbeeld onderwijsinstellingen, gemeenten, provincies, ook gebruik maken van Brug-WW?

Ja, dat kan. In sectoren waar sprake is van eigenrisicodragerschap WW zullen de kosten van de Brug-WW ten laste komen van de vertrekkende werkgever die eigenrisicodragers is.

8. Hoe wordt het UWV geïnformeerd bij de inzet van Brug-WW?

Wanneer sprake is van inzet van de Brug-WW is het noodzakelijk dat het UWV op de hoogte is van scholing van een werknemer of WW-gerechtigde binnen het sectorplan. Dit zal worden gedaan door middel van een bewijs van deelname aan de deelnemer, verstrekt door de hoofdaanvrager en deze zal daarnaast eenmaal per zes maanden aan het UWV een lijst verstrekken met alle WW-gerechtigden die in het kader van het sectorplan een opleiding volgen, zie artikel 3.6, derde lid. Deelnemers zullen worden geïnformeerd door de hoofdaanvrager dat hun gegevens voor deze doeleinden naar het UWV worden gezonden.

9. Hoe verloopt de toetsing van noodzakelijke scholing door het UWV?

De praktische uitvoering wordt zo vormgegeven dat het UWV in die gevallen de noodzaak van de scholing niet meer inhoudelijk hoeft te toetsen, dit is al gebeurd in het kader van het goedkeuren van de sectorplannen. De WW-gerechtigde ontvangt van de hoofdaanvrager een getekende verklaring dat scholing gevolgd wordt in het kader van een sectorplan op grond van de regeling. De WW-gerechtigde overlegt deze verklaring aan het UWV. Op basis van deze verklaring geeft het UWV toestemming voor het volgen van noodzakelijke scholing met behoud van WW, uiteraard op basis van de opgebouwde WW-rechten. Voor het overige blijven de gebruikelijke WW-regels van toepassing. De sectorplannen en de Brug-WW vullen elkaar aan. Op grond van de derde tranche sectorplannen komen activiteiten met betrekking tot bemiddeling, infrastructuur, training en scholing in aanmerking voor cofinanciering.

10. Moet er voor Brug-WW een dienstverband zijn?

In de regel zal er wel een dienstverband zijn met een nieuwe werkgever waar betrokkene een kansrijk beroep gaat vervullen. Er kunnen echter situaties zijn waar betrokkene een voltijds scholingstraject moet volgen. Dan kan voor die periode van voltijdse scholing worden afgeweken van een dienstverband. Wel zal ook dan een baangarantie na afloop van de scholing afgesproken moeten zijn.

11. Kan de Brug-WW ook aan de werkgever ter compensatie van de loonkosten worden uitbetaald?

Het recht op (Brug-)WW is altijd een recht van de werknemer. De werkloze werknemer moet aan de voorwaarden voor WW (onder andere onvrijwillige werkloosheid en arbeidsurenverlies) voldoen om in aanmerking te komen voor een uitkering, daarnaast gelden voor de Brug-WW speciale regels over scholing. De WW-uitkering die wordt betaald heeft dus altijd betrekking op de werknemer.

Een uitkeringsgerechtigde kan UWV machtigen om de uitkering te betalen aan de werkgever. Dit wordt een werkgeversbetaling genoemd. UWV betaalt de uitkering aan de werkgever, waarna de werkgever belastingafdracht verzorgt en de som van nettoloon en nettouitkering doorbetaalt aan de werknemer. Het voordeel voor de werknemer is dat hij hierdoor één betaling en één jaaropgave ontvangt. Bij Brug-WW is de sollicitatieplicht niet van toepassing. De werknemer zal wel aan overige verplichtingen bij de WW met betrekking tot vakantie, inkomsten, ziekte en het ingeschreven staan als werkzoekende moeten blijven voldoen. Als het recht op WW eindigt dan eindigt ook de betaling aan de werkgever. De werkgeversbetaling kan niet gezien worden als een 'subsidie' voor de werkgever.

12. Als de scholing door de nieuwe werknemer onder werktijd plaatsvindt en de werkgever het loon doorbetaalt, kan de Brug-WW dan ook aan de werkgever ter compensatie van de loonkosten worden uitbetaald?

Als de werknemer in werktijd scholing volgt en daarvoor normaal loon ontvangt, is er geen sprake van werkloosheid en dus ook geen sprake van recht op Brug-WW. In dat geval vindt dan ook geen uitbetaling van Brug-WW als loonkostencompensatie plaats.

13. Kunnen kosten van trajecten als werkgever en/of werknemer afhaakt binnen de afgesproken periode van de baangarantie voor cofinanciering in aanmerking komen?

Er is een baangarantie van ten minste één jaar vereist bij de maatregelen genoemd in de artikelen 3.2 (van werk naar een ander beroep) en 3.4 (van WW naar een ander of hetzelfde beroep). Bij deze maatregelen wordt immers een substantiële inspanning door betrokkene verricht om de vacature voor het kansrijke beroep te vervullen. Sociale partners uit het samenwerkverband kunnen gezamenlijk afwijken van de duur van de baangarantie en afwijkende regels stellen over de baangarantie, waarbij ook kan worden bepaald dat de sector of de arbeidsmarktregio, in plaats van de werkgever, de baangarantie verstrekt. In dat geval dient bij de aanvraag van het sectorplan een overeenkomst van de sociale partners te worden gevoegd. In beginsel kunnen kosten die gemaakt zijn voor de activiteiten genoemd in de artikelen 3.2 en 3.4 voor cofinanciering in aanmerking komen tot het moment dat de baangarantie afloopt. In het onverhoopte geval dat de afgesproken periode van de baangarantie door werkgever en/of werknemer niet kan worden afgemaakt is het in eerste instantie aan het samenwerkingsverband om te beoordelen of afwijking van de afgesproken periode gerechtvaardigd is en vervolgens de kosten gedeclareerd kunnen worden. De hoofdaanvrager dient deze afwijking vervolgens schriftelijk te melden cf. artikel 4.3, vijfde lid.

14. Is er een maximum gesteld aan de Brug-WW?

Voor de Brug-WW gelden de normale voorwaarden qua duur, die afhankelijk zijn van de opgebouwde rechten gebaseerd op het arbeidsverleden. Dit kan betekenen dat een scholingstraject langer duurt dan de beschikbare periode Brug-WW. In die gevallen zullen

dan nadere afspraken moeten worden gemaakt over de financiering en op welke wijze het traject kan worden afgerond.

15. Iemand heeft een WW-uitkering gebaseerd op 5 dagen werkloosheid. In het kader van het sectorplan krijgt hij voor 2 dagen werk en 1 dag scholing. Scholingsdag valt onder de vrijstellingen van Brug-WW. Hoe zit dit met de overige 2 WW dagen? Blijft hiervoor de sollicitatieplicht e.d. bestaan?

In principe geldt de ontheffing van de sollicitatieplicht voor de hele WW-omvang, niet voor een beperkt deel daarvan.

16. Wat gebeurt er als tijdens het traject met inzet van Brug-WW de WW afloopt en er een beroep op de Participatiewet wordt gedaan?

De Brug-WW kan nooit langer duren dan de periode van de opgebouwde WW-rechten. Scholingstrajecten duren maximaal 1 jaar, waar sprake is van BBL kan dit maximaal 2 jaar zijn. Als de aanspraak op Brug-WW eerder ophoudt dan de lengte van het scholingstraject, dan zal betrokkene zelf moeten voorzien in een inkomen, dan wel een beroep doen op een uitkering uit hoofde van de Participatiewet (voorheen WWB). Toekenning van een uitkering is afhankelijk van de individuele situatie (toets op vermogen, partner met inkomen, hoogte resterend loon voor de uren die wel gewerkt worden, etc.). Als sprake is van toekenning van een uitkering uit hoofde van de Participatiewet, dan ligt het in de rede om in overleg met de gemeente afspraken te maken op welke wijze het traject kan worden afgerond. Het is aan te bevelen om in het sectorplan bij de beschrijving van de voorwaarden afspraken over een beroep op de Participatiewet bij voortijdige afloop van de Brug-WW op te nemen.

17. Wat gebeurt er als het salaris van de nieuwe baan in het kansrijke beroep lager is dan die van de oude baan?

Het is aan sociale partners om daarover in het kader van het sectorplan afspraken te maken. Indien sprake is van een beroep op de WW is relevant dat voor nieuwe WW-uitkeringen vanaf 1 juli 2015 inkomensverrekening van toepassing is. Als iemand met een WW-uitkering een nieuwe baan met een lager salaris accepteert, kan het verschil met een WW-uitkering worden aangevuld.

18. Kan voor deelnemers aan sectorplannen ook voor toepassing van de nieuwe vorm van Brug-WW gekozen worden, die per 1 april 2016 van kracht is?

Er bestaan sinds 1 april 2016 twee vormen van Brug-WW. Er is een nieuwe vorm van Brug-WW die per 1 april 2016 is ingegaan en die los staat van de sectorplannen. En er is een vorm van Brug WW gekoppeld aan een sectorplan waarin samenwerkende partners in een sector of in een regio samen een ambitie hebben opgenomen om mensen naar werk te bemiddelen bij een nieuwe werkgever en waarbij sociale partners vaak ook afspraken hebben gemaakt over toepassing van Brug-WW met een baangarantie. Tussen beide genoemde varianten zitten enkele verschillen in de voorwaarden. Deelnemers aan een sectorplan kunnen gebruik maken van één van beide vormen, als zij aan de daarvoor geldende voorwaarden voldoen. Bij allebei de vormen zal steeds individueel gekeken moeten worden of, en zo ja hoeveel maanden WW-rechten een persoon heeft. Zonder opgebouwd WW-recht kan men geen gebruik maken van Brug WW.

Brug-WW gekoppeld aan een sectorplan:

- Geen individuele toets door UWV op noodzakelijkheid scholing.
- Baangarantie van ten minste 1 jaar na afloop van de scholing, tenzij sociale partners hierover andere afspraken hebben gemaakt. De urenomvang van de

baangarantie is per individu bepaald (gemiddeld aantal gewerkte uren en het aantal uren gevolgde scholing).

- Binnen de sectorplannen geldt voor de duur van de scholingssubsidie een maximum van 1 jaar (2 jaar in geval van BBL). Daarmee is dus ook de duur van de Brug-WW gemaximeerd.

Brug-WW buiten sectorplannen

- (Lichte) toets UWV op noodzaak scholing. Indien scholing bekostigd wordt met een scholingsvoucher dient de scholing in de richting van een kansberoep te zijn.
- Een parttime dienstverband van minimaal 8 uren per week benodigd tijdens de periode van scholing (fulltime scholing is niet mogelijk).
- Baangarantie van ten minste een half jaar na afloop van de scholing. De urenomvang van de baangarantie is per individu bepaald (gemiddeld aantal gewerkte uren en het aantal uren gevolgde scholing).
- De duur van de Brug-WW buiten de sectorplannen wordt alleen begrensd door de duur van de opgebouwde WW-rechten.

VIII. Arbeidsmarktanalyse

1. Waar dient een arbeidsmarktanalyse aan te voldoen?

Uit de arbeidsmarktanalyse moet blijken in welke sector of beroep vacatures zijn waarnaar met ontslagbedreigde werknemers en werkzoekenden kunnen worden begeleid. Ze dient inzicht te geven in de arbeidsbehoefte en het beschikbare arbeidsaanbod die leiden tot arbeidsmarktknelpunten nu en in de komende vijf jaren in beroepen in de sectoren, branches of arbeidsmarktregio's waarop het sectorplan betrekking heeft. Vervolgens worden de maatregelen beschreven die de gesignaleerde knelpunten moeten oplossen. Zo zal de arbeidsmarktanalyse in relatie tot de maatregelen antwoord moeten geven op vragen als:

- zijn de beschreven knelpunten van vraag en aanbod in de arbeidsmarktanalyse aannemelijk en kan dit met cijfers worden onderbouwd?
- zijn de gekozen beroepen kansrijk voor de genoemde groepen werknemers die met werkloosheid bedreigd worden of werkzoekend zonder baan zijn?
- kunnen de gekozen doelgroepen van de maatregelen binnen een jaar (om)geschoold worden om kansrijk te zijn voor die beroepen? zijn de gekozen opleidingen noodzakelijk voor de instroom in de betreffende beroepen?

2. Waar kan ik de arbeidsmarktinformatie van het UWV vinden?

Specifieke informatie over kansrijke beroepen is te vinden op de website van werk.nl. https://www.werk.nl/werk_nl/arbeidsmarktinformatie/sector-beroep/beroep/kansrijk

IX. BBL

1. Onder welke voorwaarden zijn BBL-trajecten mogelijk en hoe vindt cofinanciering plaats bij BBL-trajecten?

In het derde tijdvak zijn BBL-trajecten alleen aan de orde als het gaat om werknemers en werkzoekenden die van werk of werkloosheid naar werk worden begeleid en waarvoor omscholing noodzakelijk is. Cofinanciering van BBL-trajecten vindt op dezelfde wijze plaats als die van andere scholingstrajecten als het gaat om verletkosten. Er kan gebruik

gemaakt worden van de Brug-WW voor de uren waarin scholing wordt gevolgd bij de nieuwe werkgever. Wanneer de scholing wordt gevolgd bij de oude werkgever, kan maximaal 50% van de verletkosten voor cofinanciering in aanmerking komen. Overige kosten, waaronder begeleidingskosten bij BBL-trajecten komen niet voor cofinanciering in aanmerking omdat deze al via de Regeling Praktijkleren van de Minister van OCW gefinancierd kunnen worden.

2. Zijn maatregelen voor schoolverlaters met een BOL/BBL certificaat of studenten ook van toepassing?

Ja, in beginsel kan dat, zij behoren dan tot de doelgroep van artikel 3.5 (van overig naar een ander of hetzelfde beroep). Aangezien deze doelgroep al een kwalificerende opleiding heeft gevolgd is te verwachten dat zij zonder extra inzet van cofinanciering snel een baan zal vinden. Het doel van de regeling is om werkgelegenheid te behouden en mensen naar werk in kansrijke sectoren te begeleiden en daarom is het voorstelbaar dat in de sectorplannen het accent wordt gelegd op die groep waarbij de benodigde kwalificatie nog ontbreekt.

3. Komen de begeleidingskosten van de werkgever bij een BBL-plek in aanmerking voor cofinanciering?

Nee, deze kosten komen niet in aanmerking omdat hiervoor de Regeling praktijkleren van het ministerie van OCW geldt.

4. BBL-trajecten volgen het ritme van het schooljaar en kunnen daarom maar op bepaalde data starten, hoe kan ervoor worden gezorgd dat een BBL-traject voor de twee volle jaren in aanmerking komt voor cofinanciering?

In de Regeling cofinanciering sectorplannen 2015 is in artikel 3.6, vijfde lid een bepaling opgenomen hoe om te gaan met BBL-trajecten. Deze trajecten kunnen door vaste instroommomenten niet altijd direct na goedkeuring van een sectorplan aanvangen. Daarom is het nodig de regeling specifiek voor de duur van deze opleiding aan te vullen. Zo hoeven BBL-trajecten in afwijking van artikel 4.2 niet binnen zes maanden na subsidieverlening, maar uiterlijk binnen één jaar aan te vangen en mogen deze trajecten nog twee jaar na aanvang doorlopen. Voor sectorplannen met BBL-trajecten, zal de eindverantwoording in één keer ingediend mogen worden binnen uiterlijk dertien weken na afloop van 36 in plaats van 24 maanden na de subsidiebeschikking. De overige vereisten voor het verzoek tot subsidievaststelling zijn onverminderd van toepassing.

5. Is baangarantie ook aan de orde wanneer er sprake is van BBL-trajecten, en zo ja wanneer gaat die dan in?

Ja, indien er sprake is van omscholing door inzet van BBL-trajecten bij van werk of vanuit WW naar een ander beroep gelden dezelfde eisen als die bij andere scholingstrajecten voor deze doelgroep.

6. Kunnen in sectorplannen maatregelen worden opgenomen voor werknemers met een betaalde betrekking van gemiddeld minder dan 20 uur per week?

Met de maatregelen uit de Regeling cofinanciering sectorplannen 2015 wordt beoogd zoveel mogelijk werkloosheid te voorkomen en mensen die hun baan dreigen kwijt te raken via (inter)sectorale mobiliteit en scholing aan de slag te houden. Per sector zal door de sociale partners vastgesteld moeten worden wat de arbeidsmarktknelpunten zijn en hoe de betreffende sector deze kan ondervangen op korte en op langere termijn. Aan de arbeidsduur worden bij maatregelen in een sectorplan geen voorwaarden verbonden.

De regeling sluit maatregelen voor mensen met een deeltijdbaan van minder dan 20 uur niet uit. De keuze van maatregelen hangt af van de specifieke knelpunten in de sector.

X. Eigen financiering

1. Kunnen intern ingezette uren binnen een bedrijf, bijvoorbeeld bij toeleiding naar nieuw werk bij een andere werkgever, worden opgegeven als (onderdeel van de) eigen financiering? En kan voor deze ureninzet worden gewerkt met een vaste kostprijs?

De maatregelen waarvoor cofinanciering wordt aangevraagd dienen voor minstens 50% gefinancierd te worden uit de eigen middelen van de werknemersorganisaties, werkgeversorganisaties en de arbeidsorganisaties waarop het sectorplan betrekking heeft. Hierbij wordt gedacht aan middelen uit de sectorfondsen waar cao partijen afspraken over maken en middelen van individuele arbeidsorganisaties die in het kader van het sector-plan cofinanciering van de hoofdaanvrager krijgen voor specifieke maatregelen. Intern gemaakte loonkosten kunnen voor cofinanciering in aanmerking komen (zie ook de Menukaart op www.agentschapszw.nl). De vraag over een vaste kostprijs wordt beantwoord in de Leidraad Administratie Sectorplannen, ook te vinden op www.agentschapszw.nl.

2. Mogen ingezette uren van vrijwilligers worden gekapitaliseerd en meegerekend als eigen financiering van maatregelen in een sectorplan?

Nee, omdat aan ingezette uren van vrijwilligers geen kosten zijn verbonden en de eindafrekening plaatsvindt op daadwerkelijk gemaakte kosten.

3. Kan een transitievergoeding die een werknemer krijgt bij ontslag ook aangewend worden als bijdrage in eigen financiering?

Ja, het is in beginsel mogelijk om de transitievergoeding die een werknemer krijgt bij ontslag aan te wenden als bijdrage in de eigen financiering, op voorwaarde dat sociale partners in het sectorplan hierover afspraken maken. Afhankelijk van de afspraken in het sectorplan zou het kunnen dat deze transitievergoeding wordt aangewend voor de eigen financiering van een begeleidings- of scholingstraject gericht op een nieuwe baan in een kansrijk beroep.

4. Kunnen in het geval van eigenrisicodragerschap de kosten van WW-uitkering, gezien worden als een bijdrage in de eigen financiering?

Nee, dat kan niet. De kosten van een WW-uitkering zijn opgebouwde rechten, gebaseerd op het arbeidsverleden van de betrokken werknemer en staan los van de bijdrage in de eigen financiering van de maatregelen uit het sectorplan.

5. Kunnen in het kader van een sectorplan middelen van een gemeente of provincie worden benut?

Indien één of meerdere provincies of (centrum)gemeente(n) deel uitmaken van het samenwerkingsverband, kunnen zij slechts 50% van de bijdrage van het samenwerkingsverband financieren.

6. Mag (een deel van) de financiering komen uit de middelen voor de Participatiewet?

Gemeenten hebben maximale beleidsvrijheid bij het inzetten van het re-integratie-instrumentarium uit de Participatiewet voor hun doelgroep, waaronder bijstandsgerechtigden. Zij hebben daarbij ook de mogelijkheid om werkgevers een loonkostensubsidie te bieden voor mensen met een bijstandsuitkering. In die zin is de werking van deze subsidie te vergelijken met de Brug-WW voor WW-gerechtigden in het kader van een sectorplan. Daarnaast staat deelname aan de sectorplannen open voor alle mensen die actief willen participeren op de arbeidsmarkt, dus ook voor bijstandsgerechtigden. Gelet op de bestedingsvrijheid van gemeenten wat betreft het inzetten van de integratie-uitkering sociaal domein (waar het voormalige participatiebudget in opgegaan is) kan zij deze middelen ook inbrengen voor de eigen financiering van een sectorplan. Zie ook volgende vraag.

7. Kunnen maatregelen gericht op het aan het werk helpen van de doelgroep van de Participatiewet ook voor cofinanciering in aanmerking komen?

In dit tijdvak gaat het specifiek om activiteiten gericht op kansrijke beroepen in sectoren en regio's waar juist banen ontstaan of moeilijk vervulbare vacatures zijn. Welke beroepen dit betreft en welke scholing daarvoor noodzakelijk is, moet blijken uit de aanvraag van het sectorplan. Daarom is net als bij de vorige tijdvakken vereist dat een sectorplan een arbeidsmarktanalyse bevat waaruit blijkt in welke sector of beroep vacatures zijn waarnaar met ontslagbedreigde werknemers en werkzoekenden kunnen worden begeleid. In artikel 3.5, eerste lid is opgenomen dat een sectorplan maatregelen kan bevatten voor personen, niet zijnde werknemers welke te begeleiden en om- en bij te scholen zijn naar hetzelfde of een ander beroep. Hiermee wordt niet uitgesloten dat personen met bijv. een uitkering op grond van de Participatiewet (bijstand) begeleiding kunnen krijgen met inzet van cofinanciering vanuit de Regeling cofinanciering sectorplannen. Partijen in het samenwerkingsverband dienen daarbij aan te geven in hoeverre de inzet van middelen activiteiten betreft die aanvullend zijn op de reguliere integratie-inspanningen voor de doelgroep van de Participatiewet.

8. Hoe kan worden aangetoond dat de activiteiten in het sectorplan additioneel zijn ten opzichte van reguliere inspanningen voor doelgroepen van de Participatiewet?

Partijen in het samenwerkingsverband dienen aan te geven dat de middelen ingezet dienen te worden voor activiteiten die aanvullend zijn op de reguliere integratie-inspanningen voor de doelgroep van de Participatiewet. Voorop staat dat activiteiten in het sectorplan op basis van de Regeling 2015 altijd gericht dienen te zijn op het plaatsen van werkenden, werklozen of overigen in een reguliere baan. Om voor cofinanciering in aanmerking te komen zullen activiteiten bij maatregelen voor mensen uit de doelgroep van de Participatiewet gericht moeten zijn op de laatste stap die nodig is voor het plaatsen in een reguliere baan. Veelal zal dit om- of bijscholing zijn die nodig is om bij de nieuwe werkgever aan de slag te gaan. Vanuit dit vertrekpunt kan de additionaliteit van de inspanningen een intensivering van reeds bestaande activiteiten zijn, maar ook nieuwe activiteiten betreffen. Het samenwerkingsverband zal veelal op basis van het beleidsplan en de begroting van de gemeente dienen aan te tonen welke de reguliere inzet is.

9. Kunnen de nieuwe scholingsvouchers van UWV die worden ingezet voor scholing naar kansrijk beroep als publieke cofinanciering gelden indien voucher wordt toegewezen aan werkzoekende?

De Regeling Subsidiering van scholing richting een kansrijk beroep is een tijdelijke regeling. Werkzoekenden vanuit de WW, werkzoekenden met een baan en zelfstandigen kunnen – mits ze zijn ingeschreven als werkzoekenden bij het UWV – een scholingsvoucher aanvragen. De voucher kan alleen worden aangevraagd voor scholing richting een kansberoep en moet leiden tot een door OCW dan wel een landelijke brancheorganisatie erkend en geregistreerd bewijs. Het maximale bedrag van de voucher is 2500 euro. Een uitzondering op dit bedrag kan worden gemaakt als wordt aangetoond dat een duurdere opleiding nodig is om iemand naar een bepaald kansberoep te begeleiden. Voorwaarde is dat er dan sprake is van een baangarantie bij een nieuwe werkgever van ten minste zes maanden. De kansberoepen waarvoor een scholingsvoucher kan worden aangevraagd staan op een door UWV opgestelde limitatieve lijst, welke elke 6 maanden wordt geactualiseerd. De lijst met kansberoepen staat op de website van UWV en is als bijlage opgenomen in de regeling. De looptijd van de aanvraagperiode loopt van mei 2016 tot 1 januari 2018.

In de regeling is in artikel 6 eerste lid onder d deelname aan een sectorplan 3^e tranche expliciet als weigeringsgrond opgenomen. De subsidie voor de scholingsvoucher wordt geweigerd, indien de belanghebbende reeds bij de aanvraag en verlening van de subsidie deelneemt aan een traject in het kader van de artikelen 3.2 tot en met 3.5 van de Regeling Cofinanciering sectorplannen 2015. Het is niet de bedoeling dat scholing die plaatsvindt in het kader van de sectorplannen 3^e tranche wordt bekostigd vanuit deze tijdelijke regeling. Immers is het doel van de voucher meer scholing stimuleren dan dat men zonder subsidie zou doen. In feite is een sectorplan voor de werkzoekenden die al van de maatregelen in het plan gebruik maken een voorliggende voorziening. Als een werkzoekende bij UWV een scholingsvoucher aanvraagt, zal het UWV daarom eerst vragen naar een verklaring dat de aanvrager geen deelnemer is van een sectorplan.

10. Er geldt een premiekorting voor werkgevers die werkloze jongeren, ouderen en arbeidsgehandicapten in dienst te nemen. Mag de premiekorting toegepast worden naast de cofinanciering die de nieuwe werkgever krijgt voor de kosten voor om- of bij scholing van deze nieuwe werknemer?

De premiekorting kan toegepast worden naast de subsidiering van de scholingskosten. Het betreft verschillende activiteiten (kosten). De premiekorting kan ook samengaan met de Brug-WW. De premiekorting is immers alleen van toepassing op de dagen waarvoor u de werknemer salaris betaalt.

De premiekorting gaat niet samen met loonkostensubsidies of maatregelen waar verletkosten worden opgevoerd. In dat geval zouden de loonkosten twee keer gesubsidieerd worden.

11. Is het mogelijk gebruik te maken van een sectorplan als een werkgever een sociaal plan heeft op basis waarvan reeds budget beschikbaar is om werknemers naar andere werk te begeleiden, of bij- of omscholing te bieden? Welke voorwaarden gelden hierbij?

Er zal ten eerste sprake moeten zijn van een van werk naar werk traject of een scholing gericht op een concrete vacature. Daarbij kan aanvullend op het sociaal plan een beroep worden gedaan op het sectorplan. Het is echter niet de bedoeling dat het sectorplan het sociaal plan gaat vervangen. Alleen de additionele kosten die niet gedekt zijn door het

budget wat in het sociaal plan formeel is vastgelegd komen in aanmerking voor cofinanciering.

Voorbeeld. De kosten voor scholing van een werknemer bedragen € 3.000. Uit het sociaal plan is € 1.000 beschikbaar voor deze werknemer. De subsidiabele kosten bedragen € 3.000 - € 1.000 = € 2.000. 50% daarvan is cofinanciering.

XI. Subsidieverstrekking, kosten, overhead en voorschotten

Hier worden een aantal vragen beantwoord, voor het overige kunt u terecht op de website van het Agentschap SZW: www.agentschapszw.nl

1. Hoe vindt de beoordeling van de maatregelen plaats in relatie tot de langere termijn?

De voorgestelde maatregelen moeten bijdragen aan de oplossing van de in de sectoranalyse genoemde knelpunten op de korte en middellange termijn om mensen toe te leiden naar kansrijke beroepen. Op basis van de sectoranalyse moet blijken in welke beroepen knelpunten zijn tussen vraag en aanbod op de arbeidsmarkt. Dat betekent dat het plan aangeeft waar de vacatures zijn, hoe groot het arbeidsaanbod nu en in de komende vijf jaren in de sector(en) en/of regio's zal zijn.

2. Hoe vindt de beoordeling van de sectorplannen plaats, worden de plannen op zichzelf beoordeeld of worden ze in samenhang met andere plannen bekeken?

De plannen worden in eerste instantie op zichzelf beoordeeld. Gelet op het doel van de Regeling cofinanciering sectorplannen 2015 zal er veelal samenhang zijn met andere initiatieven uit relevante sectoren en/of regio's. In dat verband is het raadzaam om vóór indiening contact te leggen met het projectteam sectorplannen van SZW om te bespreken of indiening van een afzonderlijk plan aan de orde is of dat aansluiting zoeken bij een ander initiatief meer kans van slagen heeft. De gedachte achter de regeling is dat grote, substantiële plannen die breed gedragen worden meer effect sorteren.

3. Hoe snel wordt duidelijk of het plan voor cofinanciering in aanmerking komt?

Wanneer een volledige aanvraag is ontvangen, zal uiterlijk 13 weken na ontvangst worden beschikt. Deze termijn kan worden opgeschort als de aanvraag leidt tot een verzoek om nadere informatie.

4. Kunnen ontwikkel- en/of voorbereidingskosten ten behoeve van het sectorplan ook voor cofinanciering in aanmerking komen?

Ontwikkel- en voorbereidingskosten voor het sectorplan worden gerekend als een investering van het samenwerkingsverband en kunnen niet voor cofinanciering in aanmerking komen.

5. Welk uurtarief is van toepassing voor diensten van externen?

Uitgangspunt is dat kosten, waarvoor cofinanciering wordt aangevraagd, redelijk en marktconform zijn (artikel 3.8, eerste lid 1 onderdelen a en b).

6. Wat wordt verstaan onder verplaatsingskosten- en verblijfskosten (artikel 4.3, eerste lid 1 onderdeel b)?

Verplaatsingskosten

Onder verplaatsingskosten worden twee soorten kosten verstaan. Enerzijds zijn dit de werkelijk gemaakte kosten voor het openbaar vervoer. Anderzijds de gereden kilometers met eigen vervoer (auto, motor) die kunnen worden gedeclareerd tegen € 0,19 per kilometer. Onder verplaatsingskosten vallen dus noch de verletkosten in verband met de reistijd, noch de parkeerkosten, deze zijn uitgesloten van cofinanciering.

Verblijfskosten

Met uitzondering van de kosten voor lunch en koffie/thee, komen avond- en overnachtingkosten in principe niet in aanmerking voor cofinanciering. Alleen indien de redelijkheid daarvan is aangetoond, kunnen de kosten, die zijn gemaakt ten behoeve van overnachtingen voor trainers en cursisten, in aanmerking komen voor cofinanciering.

7. Moet ik overhead voor het beheer en administratie van het project in de begroting opnemen?

De kosten voor overhead worden niet in de begroting bij de aanvraag tot cofinanciering opgenomen. Deze kosten worden bij de aanvraag in het elektronisch formulier automatisch vastgesteld op basis van een staffel, die wordt toegepast op het in de subsidievaststelling bepaalde bedrag aan subsidiabele kosten, conform artikel 4.6, vierde lid.

Onder kosten voor overhead en aan overhead gerelateerde exploitatiekosten worden verstaan alle niet directe aan de uitvoering gerelateerde kosten, zoals de kosten van administratie en beheer en de kosten van de accountantsverklaring.

8. Worden ook voorschotten verstrekt? En onder welke voorwaarden?

Ja, de hoofdaanvrager kan bij de aanvraag op het elektronisch formulier aangeven of voorschotten gewenst zijn. Het door de aanvrager tussentijds – lopende de projectperiode - verzoeken om voorschotten is niet mogelijk. Als voorschotten gewenst zijn, zal de aanvrager dit conform artikel 2.4, vierde lid aan de hand van de begroting van het sectorplan een liquiditeitsprognose moeten opstellen. Op basis hiervan wordt bepaald, of, en wanneer voorschotten zullen worden verleend en voor welke hoogte, tot een maximum van 80% van het te verlenen subsidiebedrag (zie artikel 4.3 en toelichting). Ontvangt een hoofdaanvrager voorschotten, dan kan daaraan in de beschikking de verplichting worden verbonden dat het voortgangsverslag dat de hoofdaanvrager na één jaar overlegt, is voorzien van een controleverklaring van een accountant. Indien de subsidiabele kosten in de periode van zes maanden waarvoor een voorschot is verleend 75% of minder bedragen dan de in de subsidiebeschikking vermelde subsidiabele kosten voor die periode en de voorschotten per jaar gemiddeld € 200.000 of meer bedragen, is de hoofdaanvrager in ieder geval verplicht om dit binnen twee maanden na afloop van die periode van zes maanden te melden (artikel 4.3, vierde lid). Verder moet elke afwijking van het tijdpad, zoals is vermeld in het oorspronkelijke sectorplan, en waarop de bevoorschotting is gebaseerd, binnen twee maanden na afloop van de periode van zes maanden waarvoor een voorschot is verleend, worden gemeld. Indien er minder activiteiten zijn gerealiseerd dan op basis van de planning van het projectplan verwacht zou mogen worden, kunnen de voorschotten naar evenredigheid naar beneden worden bijgesteld.

XII. Verantwoording en transparantie

1. Wanneer moet de einddeclaratie worden ingediend?

De hoofdaanvrager moet binnen 13 weken na beëindiging van de uitvoering van de in de subsidiebeschikking genoemde maatregelen een verzoek tot vaststelling van subsidie met een eindverantwoording indienen. De eindverantwoording vindt plaats op behaalde prestaties en uitgevoerde maatregelen. Bij de eindverantwoording moet een controleverklaring van de accountant zijn bijgevoegd (zie artikel 1.3 waarin verwezen wordt naar de Algemene regeling SZW-subsidies en de toelichting van artikel 4.5). Daarbij dient de accountant ook alert te zijn dat de maatregelen binnen het sectorplan op verscheidene data kunnen aanvangen maar dat elke maatregel afzonderlijk nooit langer mag duren dan maximaal 24 maanden (zie ook vraag 2 bij I. Looptijd). Doordat BBL-trajecten later mogen starten, kan de subsidiabele periode hiervoor doorlopen. Indien een van de maatregelen in een sectorplan BBL-trajecten betreft, moet de gehele einddeclaratie uiterlijk binnen 13 weken na afloop van de BBL-trajecten worden ingediend. De overige subsidiabele activiteiten dienen wel op hun einddatum te stoppen.

2. Mag de gemiddelde prijs (P) of het aantal keren dat een maatregel wordt uitgevoerd in de einddeclaratie hoger zijn dan opgenomen in de P*Q tabel waarop subsidie is verleend?

Nee, de gemiddelde P mag niet overschreden worden, de Q en de P van de beschikking zijn bepalend voor het maximum aantal keren dat een maatregel kan worden uitgevoerd en voor het maximum gemiddelde bedrag per keer dat de maatregel uitgevoerd wordt. In de artikelsgewijze toelichting bij Artikel 5.5 Einddeclaratie en subsidievaststelling staat: *'Het maximumbedrag dat voor een bepaalde maatregel in de subsidiebeschikking is bepaald en het maximum aantal keren dat een maatregel zal worden uitgevoerd, is bij die vaststelling leidend.'*

In de subsidiebeschikking staat als toelichting bij de Q: *'Het maximum aantal keren dat een maatregel kan worden uitgevoerd is met deze beschikking bepaald'* en bij de P *'Het, bij het aantal keren dat de maatregel maximaal wordt uitgevoerd, behorende bedrag aan maximale subsidiabele kosten per maatregel, is met deze beschikking bepaald.'*

De aanvrager kan bij de voortgangsrapportage een onderbouwd verzoek indienen om de Q en/of de P aan te passen. Het verzoek wordt beoordeeld en kan - indien positief - leiden tot een aangepaste beschikking. De maximale subsidiabele kosten kunnen echter nooit meer zijn dan de P*Q in de (laatst) afgegeven beschikking.

3. Wat gebeurt er met de subsidie als sprake is van misbruik en oneigenlijk gebruik?

Als blijkt dat het subsidiebedrag onrechtmatig of oneigenlijk is gebruikt, kan de subsidieverlening geheel worden ingetrokken, zie artikel 4.2. Zo kan bijvoorbeeld sprake zijn van misbruik of oneigenlijk gebruik van subsidie die op basis van het sectorplan door de hoofdaanvrager is toegekend aan andere organisaties, waaronder individuele arbeidsorganisaties. De verantwoordelijkheid voor de rechtmatige besteding van het toegestane budget voor cofinanciering ligt bij de hoofdaanvrager, gemachtigd door het samenwerkingsverband. Als de hoofdaanvrager niet kan voorzien in de financiële consequenties van een onrechtmatige besteding van de middelen wordt het samenwerkingsverband via de garantstelling aangesproken.

4. Is het noodzakelijk om voor alle deelnemers aan activiteiten de bsn-nummers te registreren, ook als het om groepsactiviteiten gaat?

Op grond van de Kaderwet SZW subsidies artikel 3 vereist de Regeling cofinanciering sectorplannen dat de bsn-nummers van deelnemers aan activiteiten van het sectorplan worden vastgelegd en gerapporteerd. Dit blijkt bij de uitvoering van sommige activiteiten in de praktijk echter lastig gelet op de aard van de activiteit(en).

Uitgangspunt is dat de bsn-nummers van deelnemers aan trajecten waarbij gericht geïnvesteerd wordt in de individuele deelnemer, of waarvan de kosten toegerekend kunnen worden aan individuele deelnemers geregistreerd moeten worden om voor cofinanciering in aanmerking te kunnen komen.

Een uitzondering op deze regel betreft deelname aan activiteiten, waarbij de **activiteit** de te cofinancieren prestatie betreft. Voorbeelden hiervan zijn grotere voorlichtingsbijeenkomsten zoals over 'gezond leven' waarvoor deelnemers zich niet afzonderlijk hoeven aan te melden, geen deelnamekosten aan verbonden zijn en waar ook geen persoonlijke dienstverlening uit voortvloeit. Een ander voorbeeld is een bezoek van deelnemers aan een vacaturecafé. De organisatie van de bijeenkomst, of het vacaturecafé is dan een subsidiabele activiteit op zichzelf, ongeacht het uiteindelijk gerealiseerde aantal bezoekers. Zodra deelname echter leidt tot een concreet vervolg, bijvoorbeeld een matching tussen werkgever en werknemer of een individuele gezondheidscheck waarvoor per deelnemer kosten worden opgevoerd dan dient het BSN vastgelegd te worden in de deelnemersadministratie en gerapporteerd aan het AgentschapSZW.

In de beschikking waarop de subsidie is verleend dient het aantal bijeenkomsten als activiteit genoemd te worden of de kosten voor de infrastructuur. In de P*Q tabel staat dan het aantal activiteiten opgenomen en *niet* het aantal deelnemers.

Omdat niet altijd helder is in welke categorie een activiteit valt is het van belang dat in overleg met Agentschap SZW wordt bepaald of registratie van BSN in concrete gevallen wel of niet noodzakelijk is en/of de beschikking op het betreffende onderdeel eventueel moet worden aangepast.

5. Tot welk moment mogen wijzigingsverzoeken, waarbij de P en/of Q , van één of meerdere maatregelen wijzigen, worden ingediend?

In de Regeling Cofinanciering Sectorplannen is geen (uiterste) datum genoemd voor het indienen van een verzoek tot wijziging van het sectorplan.

Wel bevat de Regeling de volgende bepaling in artikel 5.3 lid 5: *De hoofdaanvrager doet onverwijld schriftelijk melding aan de minister zodra aannemelijk is dat activiteiten waarvoor de subsidie is verleend niet, niet tijdig of niet geheel zullen worden verricht of dat niet tijdig of niet geheel aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen zal worden voldaan.*

Indien een wijzigingsverzoek nodig wordt geacht, kan deze worden ingediend bij het Agentschap SZW. Het Agentschap SZW zal deze wijziging dan beoordelen. De maatregelen, zoals deze in de beschikking subsidieverlening (en herziene verlening) zijn vastgelegd, zijn immers niet vrijblijvend.

Een eerste (of daarop volgende) voortgangsrapportage *kan* een goed ijkpunt in de projectperiode zijn waarop een (eventueel) wijzigingsverzoek wordt ingediend. *Let wel: dit is géén voorwaarde.*

Het advies is om een wijzigingsverzoek niet op het laatste moment (aan het einde van de projectperiode) in te dienen. Dit niet alleen i.v.m. het mogelijke risico dat een wijzigingsverzoek kan worden afgekeurd, maar ook om voldoende ruimte / tijd in te kunnen plannen met de verantwoordelijk accountant om te kunnen blijven voldoen aan de administratievoorschriften in de opmaak van een noodzakelijke goedkeurende accountantsverklaring.

6. Een wijziging t.o.v. de beschikking subsidieverlening en onderliggende begroting zal veelal tot gevolg hebben dat de P en/of Q wijzigt. Moet elke wijziging van de P en/of Q in een herziene beschikking worden vastgelegd, alvorens een goedkeurende accountantsverklaring kan worden ingediend bij de einddeclaratie?

Er dient een duidelijk onderscheid gemaakt te worden tussen enerzijds inhoudelijke en/of substantiële wijzigingen en anderzijds minimale wijzigingen van de Q en/of P.

Inhoudelijke en/of substantiële wijzigingen dienen te allen tijde ter beoordeling aan het Agentschap SZW worden voorgelegd. Conform artikel 5.3 lid 5 dient u onverwijld schriftelijk melding te maken aan het Agentschap SZW wanneer de maatregelen(en) niet, niet tijdig of niet geheel zullen worden verricht.

Een wijziging van de Q en/of P van $\leq 10\%$ op individuele maatregelen hoeven niet ter goedkeuring worden voorgelegd aan het Agentschap SZW, mits geen sprake is van een inhoudelijke wijziging en het maximale beschikbare subsidiebedrag (exclusief overhead) van het gehele sectorplan niet wordt overschreden.

Dit betekent dat ook binnen de maatregelen budget kan worden overgeheveld, mits op individueel maatregelniveau de afwijking kleiner of gelijk is aan 10%, zonder dat hiervoor eerst goedkeuring is verleend door het Agentschap SZW.

Nb: Het maximale beschikbare subsidiebedrag in de beschikking subsidieverlening is inclusief overhead.

Het afgeven van een herziene beschikking subsidieverlening is in bovenstaande situatie niet noodzakelijk. Bij het indienen van de einddeclaratie kan de afwijking op de P en of Q worden toegelicht door de aanvrager.

Bij enige twijfel of nu wel/niet een wijzigingsverzoek moet worden ingediend kan contact worden opgenomen met het Agentschap SZW.